

Пам'ять Вавилона (Крізь дзеркала #3)

КУПИТИ

Анотація книги «Пам'ять Вавилона»

Після двох років і семи місяців сподівання Офелія, мандрівниця крізь дзеркала та чтиця, розуміє, що настав час діяти. Настав час застосувати знання, які вона здобула з книги Фарука. Під вигаданим іменем героїня мандрує з рідного ковчега Аніма до перлини світу — найсучаснішого та космополітичного ковчега Вавилон, де зберігається мудрість багатьох поколінь, аж від початку часів. Саме там на дівчину чекає особлива таємниця, яка приховує ключ до минулого й майбутнього.

Чи вистачить Офелії розуму й таланту, щоб уникнути пасток, розставлених її моторошними ворогами? Чи побачить вона коли-небудь Торна — свого нареченого? Детальніше про книгу

Книга «Пам'ять Вавилона» — це третя книга тетралогії «Крізь дзеркала» у жанрі стимпанк від французької письменниці Крістелль Дабос. Офелія змушена повернутися на рідний ковчег Аніма після зникнення свого нареченого Торна. Дівчина проживає роки в незнанні... Випадкова зустріч зі старим другом дозволяє втекти до Вавилону — технологічної перлини Всесвіту, де панує неспокій, а люди перебувають на межі винищення.

Чи знайде Офелія коханого в цьому хаосі, й чи зустрінеться з тим, кого називають Богом?

Свято

Годинник мчав стрімголов. Величезний дзигар їхав на коліщатках, а маятник гучно відлічував секунди.

Офелії не щодня доводилося бачити, щоб меблі такого розміру сунули просто на неї

— Вибачте йому, люба кузино! — бідкалася дівчина, чимдуж натягуючи повідець. — Зазвичай він більш чемний. На його виправдання, матінка рідко його вигулює.

Можна, будь ласка, вафлю?

Офелія сторожко поглянула на годинник. Коліщатка так і стукотіли по бруківці.

— Полити кленовим сиропом? — спитала вона, викладаючи на прилавок хрустку вафлю.

— Не треба, кузино. Щасливої Цокати!

— Щасливої Цокати.

Офелія відповіла непевно й дивилась услід дівчині з величезним дзигарем, що зникла в натовпі. Вона геть не мала настрою відзначати сьогоднішнє свято. Її відрядили до ятки з вафлями просто посеред ярмарку Аніми, де перед очима безперестанку миготіли процесії будильників і годинників із зозулями. Нестримна какофонія цокотіння й вигуків «Щасливої Цокати!» відлунням прокочувалася між високих вікон ярмаркової зали.

Офелії здавалося, ніби всі стрілки оберталися, тільки щоб нагадати їй про те, що вона воліла б не згадувати.

— Два роки й сім місяців.

Офелія поглянула на тітку Розеліну, яка кинула ці слова, як гарячі вафлі на прилавок. Цоката і їй навіювала кепські думки.

— Гадаєш, мадам відповість на наші листи? — прошипіла тітка Розеліна, орудуючи лопаткою. — Ой, певно, мадам має важливіші справи.

Ви несправедливі, — сказала Офелія. — Найпевніше, Беренільда намагалася з нами зв'язатися.

Тітка Розеліна поклала лопатку у формочку для вафель і витерла руки об фартух.

— Авжеж, несправедлива. Після подій на Полюсі мене б не здивувало, що Настоятельки перешкоджають нашому листуванню. Та не варто було скаржитися при тобі. Ти за два роки й сім місяців отримала ще менше новин.

Офелія не хотіла говорити про це. Від самої думки складалося враження, ніби вона проковтнула стрілки з циферблата. Дівчина схопилася пригостити ювеліра, увішаного найгарнішими годинниками.

— Агов, агов! — розгнівався він, коли ті заходилися ревно клацати кришками. — Де ж ваші манери, панове?

Хочете повернутися до крамниці?

— Не сваріть їх, — попросила Офелія. — Це я на них так впливаю. Сиропу?

— Вафлі вистачить. Щасливої Цокати!

Офелія почекала, поки він відійде, і поставила на стіл пляшку сиропу, яку мало не перевернула.

— Дарма Настоятельки довірили мені святкову ятку.

Я всього-на-всього видаю вафлі, які сама не можу готувати. Ще й пів дюжини впустила на землю.

Патологічною незграбністю Офелія славилася на всю родину. Ніхто б не ризикнув попросити в неї кленового сиропу, коли навколо метушиться скупчення годинників.

— Неприємно це визнавати, але цього разу я на боці Настоятельок. На тебе глянути страшно! На мою думку, тобі корисно чимось зайняти руки.

Тітка Розеліна суворим поглядом уп'ялася у виснажене обличчя племінниці, зблідлі окуляри й заплутану косу, яка не піддавалася гребінцям.

— У мене все гаразд.

— Ні, не гаразд. Ти не виходиш із дому, їси казна-що та спиш казна-коли. Ти навіть до музею не повернулася, — поважно додала тітка Розеліна, ніби це тривожило її найбільше.

— Узагалі-то я туди заходила, — заперечила Офелія.

Вона поспішила до музею після повернення з Полюса одразу по тому, як зійшла з дирижабля, навіть не занісши додому валізи. Хотіла на власні очі побачити спорожнілі вітрини, де раніше була виставлена колекція зброї; спорожніле склепіння, де містилися військові літаки; спорожнілі стіни, колись прикрашені імперськими стягами, і спорожнілі ніші, де стояли парадні обладунки.

Вона вийшла в розпачі й більше ніколи туди не поверталася.

— Це вже не музей, — прошепотіла Офелія крізь зуби. — Розповіді про минуле без розповідей про війну — брехня.

— Ти чтиця, — урвала її тітка Розеліна. — Ти ж не сидітимеш склавши руки, поки... поки... Одне слово, ти повинна рухатися далі.

Офелія прикусила язика, щоб не відказати, що вона не сиділа склавши руки й не хотіла рухатися далі.

Останні кілька місяців дівчина, не встаючи з ліжка, багато досліджувала, повністю занурившись у праці з географії. Їй потрібно було вийти назовні, от тільки нагоди не випадало. Принаймні поки за нею наглядали Настоятельки.

Поки за нею наглядав Бог.

— Краще б ми залишили твій годинник удома на час Цокати, — несподівано мовила тітка Розеліна. — Він бентежить решту.

Часоміри саме вишикувалися перед прилавком. Офелія інстинктивно поклала руку на кишеню й махнула циферблатам, щоб цокотіли деінде.

— От тобі й Аніма. Носиш розлагоджений годинник — готуйся пізнати осуд його побратимів.

— Треба було вилікувати його в годинникаря.

— Я пробувала. Він не зламаний, просто дуже схвилований. Щасливої Цокати, дідусю.

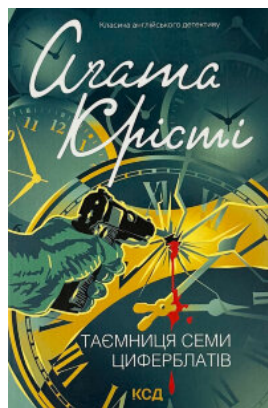
З натовпу вигулькнув двоюрідний дідусь, закутаний у зимове пальто. Його вуса набралися талого снігу.

— Еге, зі святом, цок-цок і все таке, — пробурмотів він, зайшов одразу до ятки й узяв собі гарячу вафлю. — Весь цей веремій курям на сміх!

Рекомендована література

Крізь дзеркала.
Викрадені з
Місяцесяйва

Таємниця семи
циферблатів

Запах смерті. Шосте
розслідування

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ